

CF-RAI-USAA-DB01-HS-2005-00118

Expanded Number **CF-RAI-USAA-DB01-HS-2005-00118**

External ID **CF-HST-NBL PRIZE PIC 008**

Title

News Clippings of Nobel Prize Award Ceremony in Oslo, Norway. 11 December 1965. Unicef Ambassador Danny Kaye in the Audience Possibly includes stamp of clipping service. Norwegian.

Date Created
7/1/2005 at 7:24 PM

Date Registered
7/1/2005 at 7:25 PM

Date Closed

Primary Contact

Owner Location

Home Location

Current Location/Assignee

Record & Archive Manage Related Functions=80669443

CF/RAF/ZW/K0276-1995-539148727 (In Container)

Record & Archive Manage Related Functions=80669443 since 7/1/20

FI2: Status Certain? No

FI3: Record Copy? No

d01: In, Out, Internal Rec or Rec Copy

Contained Records

Container **CF/RA/BX/EB/HS/1995/T009: IN-460 Nobel Peace Prize Album Photo.**

Date Published

Fd3: Doc Type - Format

Da1:Date First Published

Priority

Record Type **A02 HIST CORR ITEM**

Document Details **Record has no document attached.**

Print Name of Person Submit Image

Signature of Person Submit

Number of images without cover

Upasana

5

Et snarmøte med DANNY før AULA-TILSTELNINGEN

Danny Kaye var riktig i storform da Arbeiderbladet sammen med direktør Odd Medbøe i SAS avla ham en liten visitt på Hotell Bristol i går formiddag, like før han sammen med sitt følge dro til Aulaen for å være med på Nobel-prisfestmøtet.

Noen tid til å «gjøre Oslo» hadde det så visst ikke vært, og været innbød jo heller ikke til utflukter i går.

Kaye uttalte sin begeistring for polarruten og fortalte at han hadde vært med på å feire rutens 10-års jubileum. I Hollywood er denne ruten med Los Angeles som det ene endepunktet, for lengst døpt filmstjerne-ruten.

— Lang fin tale, var hans kommentar da han studerte manuskriptet til Nobel-talen som representanten for UNICEF skulle holde i Aulaen. Og henvendt til sin sekretær: Skal jeg holde noen tale i dag?

— Ikke det. Det er godt. Hva var det på programmet i dag? — Ja visst, regjerings-middag.

— Hva står det egentlig her? Kaye grep i bunken med Oslo-aviser som lå på bordet.

— Medbøe oversatte og Danny Kaye moret seg stort over karakteristikken Dagbladets «Plut», ga av ham og hans antrekk som ifølge «Plut» knapt ville gitt ham adgang på stripa — og mer fikk ham til å minne om en sikringsdømt som hadde fått en dags fri for å feire tantens 85-års dag.

I går hadde han dressen vi kjenner fra hans TV-programmer, med de smale buksene rundt de lange beina — det var bare som ventet at han skulle ta sine nå så berømte dansetrinn bortover korridoren da han fikk frakk og hatt for å begi seg til Aulaen. Hatten var den samme lyse altmulighatten — en av de to Kaye forteller han er i besittelse av — den kan være et høvelig plagg å sitte på, den kan puttes i lomma om det ikke er behov for å ha den på, og den kan visst finnes akkurat som man ønsker det — men den er neppe det beste hue-plagget i vinter-Oslo.

— Da redaktør Rolf Gerhardsen ringte og la fram Arbeiderbladets plan om å invitere Danny Kaye til årets Nobel-pris-utdeling, ble

vi i SAS med en gang interessert i å være med, sier direktør Medbøe. SAS ser det som en oppgave når anledning bys, å hjelpe syke, handicappede og barn — eller når katastrofesituasjoner inntreffer. Denne gangen var situasjonen en annen, men vi synes det var en fortjent gest til Danny Kaye som har gjort så mye for barna og vært en så tro tjener for UNICEF å invitere ham hit når UNICEF skulle få fredsprisen. Dermed satte vi i gang på vår kant og Arbeiderbladet, på sin, og det hele gikk i orden.

Som kjent var det Arbeiderbladet som tok initiativet til Danny Kayes Norges-besøk denne gangen. Da vi vendte oss til direktør Odd Medbøe i SAS og la fram våre planer var han straks med på notene og ordnet med flyreisen. — På bildet ser vi Danny Kaye i hyggelig samtale med direktør Medbøe. Til venstre Arbeiderbladets medarbeider Leif Eriksen.

Trett, spøkefull og irritabel Danny Kaye møtte pressen

— Ladies and gentlemen, just a few minutes. He's on his way. Slik lød det glade budskap.

To minutter etter hørtes et «Hello» borte fra døren der den ventede «he», iført noe halvsjabby mørkt noe, tykke, spesiellagede støvler og en sammenklisset lerretshatt dukket opp for å «meet the press».

Spøkefull — men! med alle nerver blottlagt møtte Danny Kaye Oslo-journalistene igår under en pressekonferanse i den amerikanske ambassade.

Mens introduksjonen ble foretatt fra høyeste hold, hadde Danny Kaye tydelig visse problemer. Blant annet med å få plasert sine lange ben under bordet og få kveik på en halv meter lang pipe. Hans rødblonde lugg hang som trist sponflis ned i øyne nesten gjengrodd av mangel på søvn, og smilet var en anelse mer skjevt enn man husket det fra filmduken og TV-skjermen.

— Well, who's going to be the brave Viking now? Who's going to ask me the first question?

Spurte Danny Kaye og tordnet stemmen rett inn i en kompakt mur av taushet.

Omstider — fulgte et par forknytte spørsmål. Og så: ny taushet.

Da lo han, Danny Kaye, og utbrøt: — Jamen er dere de mest tilbakeholdne journalister jeg har truffet!

Denne latteren og det spontane utbrudd var det som skulle til for å løse de mange bundne tunger. Naturlig kom praten mellom presse og den store komiker inn på dennes arbeide for UNICEF, en organisasjon som Danny Kaye nu har virket for i hele 12 år. Om dette arbeidet sa han bl.a.:

— Til en begynnelse var UNICEF for meg som for mange andre ikke noe annet enn en liten bukett initialer. Men — så, litt etter litt ble jeg virkelig grepet. Hvordan man best skal gjøre noe for denne saken? Tja, for noen er det naturlig å gi penger, for andre å yde noe mer personlig og direkte, som dette å arbeide i

selve felten. Det er ikke hvordan man arbeider for saken som spiller noen rolle, men at man arbeider for den. Jeg kan i hvert fall ikke gi noen «oppskrift» som den beste.

— Hva jeg har lært i arbeidet for UNICEF? spør Danny Kaye. Og hans svar kommer så stille: — Jeg har lært at det er meget mer godt til i verden enn det er ondskap.

Danny Kaye, fotografert på pressekonferansen igår.

På spørsmålet om hvordan man best skal få den virkelige kontakt med barn, blir han munter: — Den beste måte er selv å oppføre seg som et barn.

Og han gir til beste en ubetalelig liten sketch om den store businessmann som i enerom med en 8-måneders gammel baby henrykket gurglet babyens eget sprog, men som, da noen kom inn i rommet, øyeblikkelig flaut rømmet seg og skralte: — Jeg tenker han smånen her skal få en fin sykkel når han vokser til, jeg!

Tre år har nu Danny Kayes

TV-show for UNICEF-saken pågått, men han vet ikke om han kommer til å fornye kontrakten som utløper nu i år. Hvorfor? — Fordi man av og til må ta livet i nakken og ryste det slik at man ikke stivner i et mønster, sier han.

Han forteller også at det å lage et TV-show er uhyre krevende, at teaterscenen gir ham personlig langt mer tilfredsstillelse enn både film og TV, men at han bøyer seg for det faktum, ikke minst fordi det i dette tilfelle dreier seg om en god sak, at film og særlig TV når et publikum uendelig meget større enn sceneskuespilleren formår.

Nei, Danny Kaye aner ikke hvor mange land han har besøkt for UNICEF eller hvor mange barn han har hilst på: — Jeg opererer ikke med fakta og tall og statistikk, men med levende ting som barn, kommer det temmelig kontant.

Kontant er han også i sitt svar på spørsmålet om han anser det å more folk, få dem til å le som sin misjon i livet: — Jeg har ingen misjon i livet utover det å gjøre mitt arbeide så godt jeg kan. Hvis det å lytte til og følge det ens samvittighet dikterer — vel, benytt det, om dere vil et kall, hvis man da absolutt skal bruke dette store ord.

Jo, denne smilende klovn kan være kontant og mer enn kontant. Han kan være meget sarkastisk. En litt for ivrig hvisken i «kulisserne», får ham til å avbryte seg selv midt i en setning: — You have your own press-conference?

Planer for morgendagen?

Hjem til USA, TV-show alt på onsdag.

Om Mr. Kaye har vært i Vietnam?

Vietnam står for tur i april måned. Hva han skal i Vietnam? — Well, sier Danny Kaye — take a little holiday.

Og som alltid forblir latteren på hans side. Latter som han ikke bare anser for å være en viktig faktor i livet, men for noe meget, meget mer, nemlig *livsviktig*.

E. B.-A.

FC

Dette er den eneste kan jeg hatt den gium å vær historiske fes versitet, da vegne av det offisielt over pris for 1965

Jeg fløy til geles (og må tilbake dit) i dag. Men for ikke ha unnv verdien:

Det er en arbeiderne i al å feire.

UNICEF International Fund — kan klemmes hjelpe barna.

Alfred Nobel i tankene da ha den med sitt te stiftet Nobel-pri

Da Nobel det han i sitt tegat hans formue som personer som i heten de største gjaldt nettopp i vekt på at den person — eller gjort mest for mellom nasjoner

Den særbevil gitt UNICEF opp kårene i Alfred — nettopp å mellom nasjonen

Tusener av hele verden arbeid organisasjon — v siner, klær, busy trengende barn Rase, tro, hudf

Q. New 77

ritabel pressen

how for UNICEF-saken på-
men han vet ikke om han
ner til å fornye kontrakten
utløper nu år. Hvorfor? —
man av og til må ta livet i
en og ryste det slik at man
stivner i et mønster, sier han.
n forteller også at det å lage
7-show er uhyre krevende, at
scenen gir ham personlig
mer tilfredsstillelse enn båt-
m og TV, men at han bøyer
for det faktum, ikke minst
det i dette tilfelle dreier seg
n god sak, at film og særlig
år et publikum uendelig me-
torre enn sceneskuespilleren
år.

Danny Kaye aner ikke
mange land han har besøkt
UNICEF eller hvor mange
han har hilst på: — Jeg
rer ikke med fakta og tall
statistikk, men med levende
som barn, kommer det tem-
kontant.

atant er han også i sitt svar
ørsmålet om han anser det
re folk, få dem til å le som
isjon i livet: — Jeg har in-
nisjon i livet utover det å
mitt arbeid så godt jeg
Hvis det å lytte til og følge
ns samvittighet dikterer —
venn å det om dere vil et
hvis man da absolutt skal
dette store ord.

denne smilende klovn kan
kontant og mer enn kon-
Han kan være meget sark-
isk. En litt for ivrig hvisken
dissens, får ham til å av-
seg selv midt i en setning:
ou have your own press-
rance?

ner for morgendagen?
m til USA, TV-show alt på
g.

Mr. Kaye har vært i Viet-

nam står for tur i april
d. Hva han skal i Vietnam?
ell, sier Danny Kaye — take
le holiday.

som alltid forblir latteren
ns side. Latter som han ikke
anser for å være en viktig
r i livet, men for noe meget,
t mer, nemlig livsviktig.

E. B.-A.

FOR EN DAG!

Av Danny Kaye

Dette er det største noe men-
neske kan oppleve. Idag har
jeg hatt den ære og det privile-
gium å være til stede i den
historiske festsal ved Oslo uni-
versitet, da Gunnar Jahn på
vegne av den norske regjering
offisielt overrakte Nobels freds-
pris for 1965 til UNICEF.

Jeg fløy til Oslo fra Los An-
geles (og må øyeblikkelig fly
tilbake dit) for å være her en
dag. Men for en dag. Jeg ville
ikke ha unnvært den for alt i
verden.

Det er en dag som UNICEF-
arbeiderne i alle land er med på
å feire.

UNICEF står for United Nations
International Children's Emergen-
cy Fund — en rekke med ord, som
kan klemmes sammen i de tre å
hjelp barna.

Alfred Nobel må ha hatt UNICEF
i tankene da han beriket hele ver-
den med sitt testamente som inn-
stiftet Nobel-prisene.

Da Nobel døde i 1896 bestemte
han i sitt testamente at rentene av
hans formue skulle deles mellom de
personer som har gjort menneske-
heten de største tjenester. Når det
gjaldt nettopp fredsprisen, la han
vekt på at den skulle utdeles til den
person — eller gruppe — som har
gjort mest for å fremme brorskap
mellom nasjonene.

Den æresbevisning som idag er
gitt UNICEF oppfyller fullt ut vil-
kårene i Alfred Nobels testamente
— nettopp å fremme brorskapet
mellom nasjonene.

Tusener av menn og kvinner i
hele verden arbeider for denne store
organisasjon — ved å bringe medi-
siner, klær, husly, mat og bøker til
trengende barn overalt på jorden.
Rase, tro, hudfarve, nasjonalitet,

politikk? Bare glem det. Et hjelpe-
løst barn vet ikke noe om slikt. Et
hjelpeløst barn forstår bare lidelse
— og hjelp.

I de siste tolv år har jeg hatt den
enestående glede å være en av disse
tusener frivillige arbeidere for
UNICEF. Skjønt å reise rundt i
verden og besøke trengende barn og
lage film og TV-shows om UNICEF
er vel ikke egentlig arbeide, for
hvordan kan en ting som en selv
har større glede og tilfredsstillelse
av enn noen annet, kalles «arbeide».

Statsmenn sliter seg ut og gir sitt
liv for freden. John F. Kennedy og
Dag Hammarskjöld er navn som
trenger seg på i sinnet. Under hele
Nobel-øyeblikket idag tenkte
jeg hele tiden på hvilken tragedie
det er at Maurice Pate, som var
UNICEF's første generaldirektør og
satt som organisasjonens leder i 18
år, og som jeg har samarbeidet med
til slik glede og nytte, ikke kom til å
leve så lenge at han fikk være vidne
til den vakre hyldest som idag er
gitt UNICEF.

Jeg reiser herfra mer overbevist
enn noen gang om at sann fred er
og blir noe som bare barna eier.
Barn er født til fred. Og det er i
barna at frøet til en varig fred må
bli sådd.

Dette er, i korthet, hva UNICEF
står for.

Det må ha vært det Alfred Nobel
hadde i tankene da han opprettet
sin fredspris. (Copyright UPI.)

Danny Kaye forlot Oslo — sliten og tilfreds

En tilfreds, men sliten Danny
Kaye møtte Oslo-pressen i den
amerikanske ambassade fredag efter-
middag etter et hektisk døgn, og
uttalte seg villig om nærsagt alt
mulig.

Han fortalte bl. a. at han ofte ble
spurt om hvordan han greide å få
kontakt med barn over skillelinjer,
som språk og kulturell bakgrunn.

— De fleste voksne er for fast-
grodd i sin voksenalder til å skape
kontakt med barn. De kan ikke være
som barn, og det er nødvendig hvis
man skal få kontakt med dem.
Sultne barn er de samme overalt i
verden. Et sultende barn i Jugoslavia
oppfører seg akkurat som et
sultende barn i Barcelona eller New
York.

Danny Kaye forlot Oslo med fly
i dag tidlig.

D. Kaye
7/7/65 - 65

Moss Avis

Pol. tendens: Høyre

(Se baksiden!)

10. DEC. 1965

Danny Kaye i Oslo

Som en ekstra julenisse er kommet UNICEF. Danny Kaye, kommet til Oslo for å overvære utdelingen av fredsprisen på 282.000 svenske kroner. Og Danny Kaye er seg selv lik — alltid rede til å hjelpe på det er barn det gjelder. — Til innlekt for «Den lille fredspris» opptrådte han i natt på Den Norske Opera sammen med fremragende norske kunstnere — og sang seg inn i folks hjerter for å hjelpe verdens ulykkelige små. — På bildet er Danny Kaye omgitt av journalister ved ankomsten til Oslo. Han ble kjørt direkte til forestillingen i Den Norske Opera. I dag vil han være tilstede ved Nobeljesultighetene i Oslo.

UNICEF-kort i Moss

Som tidligere meddelt selger A. Riis Etterf. ved Kanalen og Christiania Bank og Kreditkasse UNICEF-kort i Moss i år. De som tidligere kjøpte disse kortene i Moss Avis henvises til de nye salgsstedene.

Arbeidsbl. 10/12-65

Fullsatt opera sang for Danny

*som har vært tørst i ni år
på grunn av norsk saltsild*

Danny Kaye vandret rett fra studio i Los Angeles opp i SAS nordpolfly, og femten timer etter dumpet han inn på Folketeatrets scene med støy-

frakk, lysegul frottégenser, tynne, trange sorte bukser, hvite sommersokker og snabeltøfler.

(Over til side 16.)

D
Som en
Gsto for
Og Danny
det gjeld
Den - Nor
sang seg
bildet er
ble kjørt
tilstede t

Verdens ferdigste foto: Rolf A. Gullin

Spiloppmøkeren og gledesprederen Danny Kaye kommer til å ha ett av sine alvorlige-øyeblikk når han i formiddag i Universitetets Aula overleverer den høytidelige overrekkelse av Nobels fredspris til FN's komité for hjelp av verdens barn, UNICEF.

● Han kommer til å innleie av genesplasset, men det blir innleie Danny Kaye show når stortingsrepresentant Anse Llonæs, medlem av Stortingens Nobelkomité, og direktøren i UNICEF, Henry Labouisse, holder sine taler, og Nobelkomitéformannen Gunnar Jahn overrekker diplom og medalje.

● Likevel er det Danny Kaye interessen kommer til å konsentrere seg om, for også for oss her i Norge — så fleirtal fra de områder i verden hvor UNICEF gjør sine uegennyttige innsats — er han blitt begravet på den opprørende hjelp til nødstedte barn og den aldri sviktende kamp mot verdens sultproblemer.

● Også vi føler at dette arbeid

er viktig, og vi vet at ingen kan være var lalsmann omkring i verden bedre enn Danny Kaye.

● Men den alvorlige spiloppmøker vil likevel ta seg fremmedartet ut for oss i formiddag, yakt til som vi er alltid å se ham opplagt og smilende i film og på fjernsyn og etter den stormende begjærning han utløste i Den Norske Opera sent i høst, der han på mirakuløs måte skapte en inntak og hjertelig stemning iver over rampen fra den svære og kalde scenen.

● Aldri noen gang har vi her i landet sett en personlighet som han i den grad erobre en sal, så totalt, uten noe som helst program, og etter mer enn et halvt døgn anstrengende reise bak seg.

● — Mange kan tro at jeg lever et anstrengende liv sier han. Men jeg har en veltrentet evne til å kunne slappe av mellom oppgavene. Når jeg derfor har et fly som han tar meg rundt i verden for å hjelpe på barn for UNICEF — ja da er det bare godt å være meg.

● Arbeidet for UNICEF er noe å være for. Når man vel hvor jektet som må gjøres for barn omkring i verden, er det godt å vite at man er blant dem som gjør noe. Og spesielt er det en rik opplevelse når jeg kommer til bakte til steder jeg har vært for

å grunnlegge en ny hjelpeforening, å se at det man var med på å starte, det vokser og groer og er til daglig hjelp og trost for nødstedte barn. Når man ser hva som virkelig kan oppnås bare man legger fotviljen til, blir man mer enn takknemlig.

● Sjelden er vel Nobels fredspris gitt en mer populær mottager enn i år, da hele Norge synes å stå bak Nobelkomitéens beslutning om at UNICEF skal ha prisen. Og hva denne prisen betyr internasjonalt. Vi tror de færreste her hjemme kunne mene rekkevidden av. Med ett har verdens øyne for alvor vendt seg mot denne hjelpekomiteen, med ett skjønner millioner mennesker hvor viktig dette arbeidet er. UNICEF kan ta et langt steg fremover.

Nårhøen i Operaen i går ble en språkende fest med deltagelse av bl. a.: Per Aabel, Erik Bye, Leif Juster, Aase Kleveland, Wenche Myhre, Rolf Just Nilsen, Aive Opsahl.

